

Thư viện
Ban Cơ yếu
Chính phủ

Tv. 0194

NHIỀU TÁC GIẢ

TÌNH BIỂN

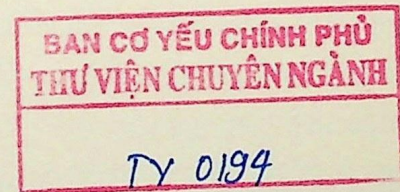

vh NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

NHIỀU TÁC GIẢ

TỔ QUỐC NƠI ĐẦU SÓNG

Tình biển

Biên mục trên xuất bản phẩm của Thư viện Quốc gia Việt Nam
Tình biển / Võ Thị Xuân Hà, Bích Ngân, Lê Vũ Trường
Giang... - H. : Văn học, 2016. - 219tr. ; 21cm. - (Tổ quốc nơi
đầu sóng)

1. Văn học hiện đại 2. Bài viết 3. Việt Nam
895.922808 - dc23

VHF0213p-CIP

✓ Những thư viện mua sách của Nhà sách Thăng Long được biên mục
chuẩn Marc 21 miễn phí.

✓ Dữ liệu được Nhà sách Thăng Long chép vào đĩa mềm, hoặc gửi
email đến thư viện, hoặc download từ trang web: thanglong.com.vn

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

Những bức thư gửi từ biển

Kính tặng hương hồn những anh hùng
đã hi sinh trên đảo Gạc Ma

Võ Thị Xuân Hà

Ngàn ngàn lớp lớp bóng mây trên bầu trời
Vượt qua một thiên thạch nhỏ
Đẹp tựa mũi tên vàng

Ngày...

Hôm nay, trong làn nước không màu mùi vị của biển khơi, anh bỗng nghĩ ra một sáng kiến. Tại sao anh lại không nghĩ ra điều này từ bao lâu nay nhỉ? Anh sẽ viết cho em và con, những bức thư của anh sẽ đi theo những vòng quay chân vịt của những con tàu mang lá cờ đỏ sao vàng, tới tay em nơi quê nhà. Như thế, anh cùng đồng đội cũng sẽ ấm cúng hơn dưới làn nước biển, em ạ.

Hôm nay bọn anh đã nương theo sóng nước, cùng những loài thủy sinh lướt rất êm để đến gần con tàu lớn. Bọn anh biết trên tàu đó không có ai là người thân của mình. Nhưng khi khói nhang được thắp lên, một mùi hương thân thuộc của quê nhà xộc vào mọi giác

Những bức thư gửi từ biển > 5

-----*****-----
Vì lý do không liên hệ được với một số tác giả trong tuyển tập này.
Nhóm tuyển chọn kính mong các tác giả lượng thứ. Kính đề nghị
các tác giả liên hệ trực tiếp với nhóm tuyển chọn để nhận
nhuận bút và sách biểu.

Điện thoại: 04.38294782; 04.38294686

Trân trọng cảm ơn!

linh, đánh thức trí nhớ tưởng như ngủ quên của những chàng trai mãi mãi không được gửi cốt nơi mảnh đất quê nhà, mãi mãi làm bạn với sóng nước. Bọn anh cùng ngẩng lên nhìn. Những giọt nước mắt rơi xuống biển, những gói bánh, những bông hoa được thả xuống rất nhiều. Ôi, thật là một thời khắc đẹp, thời khắc cõi âm dương giao hòa, khiến anh và đồng đội nhận ra dù cho mình có bị đày đọa về thân xác, bị cách trở với đất mẹ, thì đó cũng là một niềm vinh hạnh cho mỗi linh hồn. Anh tin rằng anh và đồng đội đã được chọn lựa.

Anh bám vào một cánh chân vịt, cố đưa thân mình đu lên để nhìn cho rõ hơn từng gương mặt trên tàu. Anh muốn tặng cho từng người một cành san hô trắng muốt. Anh ngậm vào miệng một cành, thử tìm cách bay đến gần một cô bé đi cùng cha mẹ ra đảo. Ra khỏi làn nước biển, thân hình anh ướt sũng và run rẩy. Anh nhẹ nhàng đặt bông san hô trắng xuống bên chân cô bé. Thậm chí, anh còn đặt đôi môi lạnh giá của mình lên những ngón chân của cô bé. Anh hình dung ra con của chúng ta cũng như cô bé này, bé xíu như nụ hoa nhài. Vậy mà đã phải theo cha mẹ ra đảo. Giống như vợ chồng Mai An Tiêm, nhưng niềm hạnh phúc tràn ngập trong những con người ấy.

Bọn anh vui quá em ạ. Mọi người thả những bông hoa của quê nhà xuống biển. Những cánh hoa là nơi trú ngụ đẹp nhất và yên lành nhất cho những linh hồn. Bọn anh được dịp thỏa thuê với những món quà, lâu lâu lại được như vậy. Bọn anh đã lại có thể vui vẻ làm

nên bức chắn linh thiêng nơi vùng biển này, ngăn lũ sói biển hoành hành.

Ngày...

Em ạ, giữa trùng khơi mênh mông, anh bỗng thấy thêm một mẩu sắn luộc. Anh chợt nhớ cái chái bếp bị dột của nhà mình. Không biết mỗi khi mưa đổ xuống, em có kịp coi thêm lửa trấu để nồi cơm nhà ta đủ lửa? Em đừng giận anh nhé. Lẽ ra trước khi lên tàu đi xa, anh phải gọi về nhờ bà con lối xóm dọi lại cái mái bếp cho em. Bọn anh được lệnh lên đường lúc nửa đêm. Con tàu anh đi được trang bị lương thực và nước ngọt đủ cho chuyến ra khơi, lênh đênh trên biển chừng nửa tháng. Anh không được biết sẽ đi đâu. Cả mấy chục chàng trai đây nhiệt huyết, biết mình đi để xây dựng, bảo vệ, đi để có hòa bình.

Trên tàu không có vũ khí gì tối tân. Chỉ có những dụng cụ xây dựng. Một vài khẩu súng để tự bảo vệ.

Bọn anh luôn luôn tin hòa bình em ạ.

Ngày...

Anh đã viết cho em những bức thư khi mới ra đảo. Anh đã chờ chuyến tàu mang lương thực và nước ngọt ra để có thể chuyển thư về.

Giờ đây, những bức thư đã bị mùn, bị chôn sâu dưới lớp đất được tạo từ hăng hà sa số lớp san hô từ bao niên kỷ. Những bức thư bị ngấm nước mặn, và bị gót giày của lũ sói biển giẫm lên làm nát bấy. Từ nơi